

Завода днес не вървеше добре. Чупеха се свредлите, резците все драшеха и фрезерите с тръсък се трошеха.

Горещяха се трансмисиите, виеха крайосията, казаните не вървяха добре, чукът се изместваше, не хващаше пилата.

С последен стон, звън, през завода морен премина разкъсан, разбит, тревожен сигнал.

Задръстват се изби, стълби, площадки с народ.

И с нови звънтежи, звънтежи волни, звънтежи бурни — нахлуха вълните на шумния работен народ.

Из въздушни простори, в гори, хълмове и долини, ликува все същата пролет.

От небето долитат все същите пролетни звънтехи, но те зоват с песни тревожни. Към нас се понесоха с молния бурни облаци, гръмнаха с оглушителен, призивен гръм — новите пролетни звънтехи.

